

بررسی ارتباط شاخص توده بدنی مادر با نتایج حاملگی در مراجعه کنندگان به مراکز بهداشتی زاهدان ۱۳۹۲

فرنوش خجسته^۱، محمدپور کیخایی^۲، عبدالباسط واحدی طبس^۳، محسن خدا دوست (ارائه دهنده

مقاله) ۳،

۱. کارشناس ارشد مامایی، عضو مرکز تحقیقات سلامت بارداری دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
۲. دانشجوی کارشناسی پرستاری، عضو مرکز پژوهش های علمی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی زاهدان
۳. دانشجویی پزشکی، عضو مرکز پژوهش های علمی دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی زاهدان

زمینه و هدف:

چاقی یک عامل خطر تغییر پذیر برای بسیاری از بیماری های مزمن و مشکلات دوران بارداری می باشد. در میان عوامل ترکیب بدنی، درصد چربی، نمایه توده بدن و نسبت دور کمر به دور باسن مهمترین عوامل اثرگذار بر تندرستی معرفی شده اند. با توجه به اهمیت این موضوع بر آن شدیم تا به تعیین بررسی ارتباط شاخص توده بدنی مادر با نتایج حاملگی بپردازیم.

مواد و روش ها:

این مطالعه مقطعی از نوع توصیفی-تحلیلی که در سال ۱۳۹۲ (برروی ۲۲۷ نفر (۱۲۱ خانۀ دار، ۱۰۶ شاغل) زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی زاهدان انجام گرفت. روش انتخاب نمونه بصورت اسان در دسترس و مبتنی بر هدف می باشد که کلیه مادران بارداری که شرایط پژوهش (عدم بیماری مزمن، تک قلبی، حاملگی اول، عدم اعتیاد) بودند به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. اطلاعات از طریق فرم مصاحبه خودساخته، و همچنین مراجعه به پرونده مادران جمع اوری و ثبت گردید. این اطلاعات شامل مشخصات فردی، مشکلات حین بارداری و زایمان و مشخصات نوزاد بوده. سپس توسط نرم افزار آماری (SPSS 16) و با استفاده از آزمون های کای دو و t-test تجزیه و تحلیل گردید.

یافته ها:

در این مطالعه میانگین سن زنان باردار 28.67 ± 5.43 می باشد که ۴۶.۷٪ آنها شاغل و ۵۳.۳٪ خانه دار میباشند. از نظر جدا شدن زودرس جفت در مجموع ۶ عدد وجود داشت که بیشترین مقدار مربوط گروه چهار (۱۱.۷٪) بوده که این مقدار در گروه ۳ و ۲ به مقادیر ۱.۳ و ۰.۹٪ کاهش یافته است. از نظر آماری ارتباط جدا شدن زودرس جفت با بی ام آی معنی دار بوده (پی < ۰.۰۲۳) از نظر دو مورد وجود داشت که مربوط به گروه ۴ با مقدار (۵.۸٪) بودند. در حالی که گروههایی با شاخص توده بدنی کمتر هیچ مورد معینی از نظر جفت سرراهی نداشتند.

در رابطه با تولد نوزاد زودرس بیشترین موارد مثبت مربوط به گروه ۴ با مقدار ۱۷.۶٪ محاسبه کرد که این میزان در گروههای ۳ و ۲ به ترتیب ۶.۹٪ و ۴.۶٪ و ۱۱.۱٪ کاهش یافت. این رابطه از نظر آماری معنی دار نبود (پی < ۰.۰۵) در کاهش مایع آمنیون هیچ ارتباط قابل توجهی بدست نیامد

نتیجه گیری:

بر اساس نتایج این مطالعه میتوان بیان کرد که افزایش شاخص توده بدنی، بیش از حد طبیعی، میزان جدا شدن زودرس جفت، جفت سر راهی را افزایش می دهد. از این رو به نظر میرسد توجه بیشتر در این زمینه به مادران باردار، می تواند اثرات مناسبی در راستای کاهش اینگونه مشکلات حاملگی در پی داشته باشد.

واژه های کلیدی:

شاخص توده بدنی، بارداری، نتیجه حاملگی